

SỐ 542

KINH DA-KỶ

Hán dịch: Đời Lưu Tống, Cư sĩ Thục Cừ Kinh Thanh

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại nước Ca-nại, trong nước có một người Bà-la-môn rất giàu tên là Da-kỳ.

Ông ta vốn là người thờ phụng một trong chín mươi sáu phái ngoại đạo, thường cầu phước trời gia hộ. Nghe mọi người thờ Phật, được phú quý, trường thọ, an ổn, được độ thoát sinh tử, thọ phước báo, không bị rơi vào trong ba đường ác và không còn khổ đau, Da-kỳ tự nghĩ: “Chi bằng ta bỏ ngoại đạo mà phụng thờ Đức Phật.” Nhân đó, Da-kỳ đến chỗ Đức Phật, đánh lễ sát đất, quỳ gối, bạch với Đức Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Con vốn ngu si, không hiểu biết, quả thật nay mới nghe Đức Thế Tôn có lòng từ lớn, cứu giúp rộng khắp, trên trời, dưới trời, trong loài người Đức Phật là đáng cao quý. Con chưa bao giờ có được sự bình yên, nên nay muốn từ bỏ việc thờ phụng ngoại đạo mà quay về nương tựa với Thế Tôn, nguyện Thế Tôn thương xót thu nhận và chỉ dạy cho con.

Đức Phật bảo:

–Ông nói rất khéo, vậy là có sự suy nghĩ chín chắn, dừng việc ác, làm việc thiện thì làm sao mà còn lo lắng, không được an ổn!

Da-kỳ bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn! Từ trước đến giờ, con làm nhiều việc không đúng, nên hôm nay con quay về quy y Phật. Đức Thế Tôn đã thương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thì trừ khử những hành nghiệp cấu uế của con, con xin ghi nhận lời dạy trong sách của Thế Tôn. Nếu được như vậy là đại phước cho con.

Da-kỳ đến trước Đức Phật lãnh thọ năm giới:

1. Không sát sinh.
2. Không trộm cắp.
3. Không dâm dục.
4. Không nói hai lưỡi, không nói ác khẩu, không nói hư dối, không nói thêu dệt.
5. Không uống rượu.

Quy y Tam bảo xong, đứng dậy đi quanh Phật ba vòng, Da-kỳ giữ gìn trai giới bảy ngày rồi ra đi. Sau khi đến một nước khác sinh sống, Da-kỳ thấy người ta săn bắn sát sinh, trộm cắp tài vật, cũng làm theo họ, thấy sắc đẹp nữ nhân, tâm ý cũng tham đắm, thấy người ta làm phải, làm trái đều luận đạo với họ, thấy người uống rượu mê loạn lại muốn thúc ép họ, tâm ông ta không an định. Da-kỳ thấy hối hận, tự nghĩ: “Ta không thể giữ gìn giáo pháp của Đức Phật, chắc phải hoàn năm giới lại cho Đức Phật thôi.” Nghĩ thế rồi liền đến chỗ Đức Phật cúi đầu thưa:

–Bạch Thế Tôn! Trước kia con theo Thế Tôn thọ năm giới, bị ngăn cấm quá nhiều, con không được vừa ý. Nay con tự suy nghĩ, muốn bỏ giáo pháp tôn trọng của Thế Tôn, vì con không đủ khả năng phụng thờ. Con xin trả năm giới lại được không?

Đức Phật im lặng không trả lời. Da-kỳ miệng nói chưa dứt lời thì tự nhiên có quỷ thần cầm chùy sắt đánh Da-kỳ tét đầu. Lại có quỷ thần lột áo Da-kỳ. Lại có quỷ thần lấy lưỡi câu sắt móc vào miệng kéo lưỡi Da-kỳ ra. Lại có quỷ thần là dâm nữ dùng dao cắt “âm tàng” của Da-kỳ. Lại có quỷ thần rót nước đồng vào miệng Da-kỳ. Kẻ đứng trước, người đứng sau, người bên phải, kẻ bên trái, tất cả quỷ thần tranh giành phanh thây Da-kỳ. Trông Da-kỳ rất ghê tởm: Mắt trợn tròn, miệng há hốc, mặt như màu đất. Rồi tự nhiên Da-kỳ bị lửa thiêu đốt toàn thân, cầu sống không được, muốn chết cũng không xong. Mọi cử chỉ, hành động của quỷ thần cứ giằng xéo tới tấp. Đức Phật thấy Da-kỳ như vậy thương xót hỏi:

–Hiện giờ ông cảm thấy ra sao?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Da-kỳ bị cấm khẩu không thể nói được, nhưng đưa tay quờ quào hướng về Đức Phật muốn cầu cứu. Đức Phật liền dùng oai thần, phóng hào quang làm cho quỷ thần sợ hãi bỏ đi. Da-kỳ được hồi sức sống lại, đứng dậy cúi đầu sát đất, đứng trước Đức Phật, thưa:

–Kính thưa Thế Tôn! Trong tâm con có năm giấc xui khiến, khiến con vướng mắc vào tội ác, nói ra lời ác. Nay chịu hình phạt vì tự con trái lời Thế Tôn dạy, nguyện xin Thế Tôn thương xót con.

Đức Phật bảo:

–Chỉ do tâm và miệng của ông gây ra tội lỗi, chứ không ai khác.

Da-kỳ bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn! Từ nay trở về sau, con tự sửa đổi, thờ phụng và gìn giữ năm giới. Ăn chay giữ giới một năm ba tháng, một tháng sáu lần, con thấp hương đốt đèn, thờ cúng Tam bảo, thân, khẩu, ý quyết không để phạm lỗi lầm.

Đức Phật bảo:

–Được như vậy thì rất tốt. Nếu mắt thấy được thì thân thể tiếp xúc được. Mình làm mình chịu, làm thiện được thiện, tâm nghĩ ác thì quả báo ác. Như Lai là thầy trong giáo pháp dạy người bỏ ác làm thiện, mãi mãi sẽ được độ thoát. Chư Thiên, muôn dân, người ngu si đều được trí tuệ không bị đau khổ. Từ nay trở đi, ông nên sửa đổi làm các việc thiện, chớ để tâm ý xét đoán thành người sai lầm như trước đây.

Phật giảng nói kinh xong, tâm ý Da-kỳ được mở rộng thấu hiểu rõ ràng, liền đắc quả Tu-đà-hoàn và vui vẻ xin lui ra. Da-kỳ về nhà khuyến khích mọi người lớn nhỏ trong gia đình, đến chỗ Đức Phật lãnh thọ năm giới, ăn chay giữ giới một năm ba tháng, một tháng sáu lần. Da-kỳ lìa bỏ gia đình, cạo bỏ râu tóc, mặc ca-sa, theo Phật làm Sa-môn rồi đắc quả A-la-hán.

